

Utdrag fra Ann Lislegaards tale om skulpturen 1000år1000år holdt til innvielsen

11. januar 2022

...Fordi jeg har bodd og gått på skole i Horten, var jeg særlig glad for invitasjonen til å lage et nytt kunstverk til ny videregående skole og ny idrettshall. Det var en spesiell oppgave og det var viktig for meg å finne 'ideen' — eller gjenoppdage en slags direkte forbindelse til en skjult hemmelighet eller en særlig fortelling som jeg 'visste' fantes i Horten. Ideen skulle kunne bære en form for aktualitet for alle, også i fremtiden.

Da Tusenårseika, Tordenskjoldseika og huleiker generelt, dukket opp i skisseboka, visste jeg at jeg var på rett spor. Eika har alltid hatt en særlig betydning for Horten, Vestfold og omegn. Her har folk nemlig kjempet for gamle eikers rettigheter i mange år og 'folk flest' vet at en eik gror i 500år, lever i 500år og dør i 500år. Og alle vet at den skal bevares!

Da en god venn spurte om hvordan det var første gang jeg så og opplevde Tordenskjoldseika, stoppet jeg opp...(?)

- Jeg husket artikler fra *Gjengangeren*, et vinterfotografi av eika, en tusjtegning av Kaardahl, flere diskusjoner og politikker om hvordan eika skulle passes på... Men... NÅR så jeg den første gang?

- Dette var morsomt, for hvem bor i Horten uten å kjenne Tordenskjoldseika?

- Ingen!

- Men har de sett den?

Ofte er det sånn med identitetsskapende og viktige kulturminner at de opptrer som en hemmelighet - alle kjenner fortellingen og vet hva det betyr, men kanskje nådde vi aldri å se den?

Jeg fikk skannet Tordenskjoldseika sammen med en arkeolog i full skala. Det var en spennende metode som ga mange muligheter å jobbe videre med. Det digitale materiale var stort og tungt, men etter en lengre prosess fikk jeg samlet en skulptur eller skisse, som jeg så kunne bearbeide igjen og igjen. På atelieret har jeg 3Dmodeller av skulpturen overalt med forskjellige detaljer, størrelser- og også nye objekter er tilført. Intensjonen er at verket også bærer andre betydningslag og at skulpturen i kommende fremtider fortsetter å generere nye meninger.

Så Eika er et fikspunkt for Horten. Det er en forbindelse eller portal til andre tider.

Huleika i Bakkebukta må være ca. tusen år—pluss minus to hundre år (min teori)

Vi kan lukke øynene og tenke tilbake på hvordan det så ut for tusen til tolvhundre år siden.

- Det er jo helt vilt, både fascinerende og fantastisk at denne organismen kan leve så lenge.

- Tenk hvis den også kunne snakke?

- Snakke og fortelle om Eirik Blodøks, Olav den Hellige, Bolette Berg og Marie

Høeg, Kvinners stemmerett, Preus foto lab, Preus museum, Horten Verft, Klimaforandringer, Kunstig intelligens...

Tusenårseiker er vitner, både til det gode som er skjedd og til det dårlige...
1000år1000år skulpturen har derfor også andre implikasjoner enn allerede nevnt. Den kan ses som et monument på det vi har, men også på det vi har mistet. For vi har mistet mye --bare i Norge har vi 2700 fugler, pattedyr og planter rødlistet og 150 dyr og insekter er allerede utdødd. Vi kan vel si at vi har brukt vårt privilegium som dominerende art, uten å være ansvaret verdig.

Mitt håp er at skulpturen *1000år1000år* markerer et skifte, at vi går fra å se naturen som en ressurs som kan sikre økonomisk vekst, til en natur og omverden som vi er vevet sammen med i flere større, mere komplekse samspill, og at vi lærer og forstår alt dette mye bedre.

Mange av arbeidene mine tar utgangspunkt i science fiction. Det som interesserer meg, er at selv om science fiction genren beskriver verdener i fjerne fremtider, er utgangspunktet som regel aktuelle problematikker av i dag. På denne måten har *1000år1000år* både et subversivt og spekulativt element.

Skulpturen står nå i resirkulert aluminium, og med potensiale til å representere drømmen om at vi handler, at vi forandrer oss og skifter holdning. Og at det som er science fiction i dag, som respekt og empati for naturen, blir til virkelighet. Vi har bruk for en ny forståelse og anerkjennelse av den fantastiske verden vi er en del av, og jeg håper at skulpturen *1000år1000år* kan bli et monument for en sånn fremtid.